

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010480
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3815010480.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému M. C., nar. X.X.XXXX v N., trvale bytom A., O. 7, trestne stíhanému pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 9. júna 2021 prejednal odvolanie obžalovaného M. C. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/140/2015, zo dňa 27. mája 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/140/2015, zo dňa 27. mája 2019 bolo o vine obžalovaného rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušuje výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 2T 183/2011 zo dňa 22.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. 23To 115/2017 zo dňa 13.08.2018 v časti, kde bol obžalovaný M. C. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 3T 313/2012 zo dňa 25.7.2014, právoplatný dňa 12.11.2014, kde bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad.

Obžalovaný M. C., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom A., O. XXX/X/XX sa uznáva za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. v úmysle získať majetkový prospech a vedomý si, že za dodaný tovar nezaplatí, vystupujúc ako štatutárny zástupca spoločnosti LUBERON s.r.o. so sídlom: Bancíkovej I/A, Bratislava, IČO: 46017089, vylákal od spoločnosti RYBARSTVO-Požehy, s.r.o., so sídlom: Dubové XXX, IČO: 36025852, dodávku mrazených rýb, ktoré mu boli dodané a vyložené v období od 09.11.2011 do 28.11.2011 v Prievidzi pred budovou mliekarní, v zmysle vystavených faktúr a dodacích listov č. 110611 zo dňa 09.11. 2011 v sume 1.795,55 eur, splatnej dňa 23.11.2011, č. 110626 zo dňa 16.11.2011 v sume 3.333,02 eur, splatnej dňa 30.11.2011, č. 110648 zo dňa 28.11.2011 v sume 2.679,88 eur splatnej dňa 12.12.2011, za tovar v určených lehotách nezaplatil, po prebratí tovaru tento obratom rozpredal, a získané peniaze použil pre svoje účely, čím spoločnosť RYBARSTVO - Požehy, s.r.o., so sídlom: Dubové 273, IČO: 36025852, uviedol do omylu a na jej úkor sa obohatil o sumu vo výške 7.808,45 eur, pričom na opakované výzvy poškodeného uhradil vkladom na účet dňa 23.04.2012 sumu 130,- eur, zvyšný tovar do dnešného dňa nebol vrátený ani uhradený, a to i napriek upozorneniu na vyššie uvedených faktúrach a emailovej komunikácii, že tovar je majetkom dodávateľa do úplného zaplatenia;

2. v úmysle získať majetkový prospech a vedomý si, že za dodaný tovar nezaplatí, vystupujúc ako štatutárny zástupca spoločnosti LUBERON, s.r.o., so sídlom: Bancíkovej I/A, Bratislava, IČO: 46017089, na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 30.01.2012, uzatvorenej v Nitre medzi predávajúcim

- spoločnosťou COTY Slovenská republika, s.r.o., Bratislava a kupujúcim - spoločnosťou LUBERON s.r.o., Bratislava, v období od 20.02.2012 do 06.03.2012 vylákal v Prievidzi od spoločnosti COTY Slovenská republika, s.r.o., Bratislava tovar a v zmysle vystavených faktúr a dodacích listov č. 11610711 zo dňa 10.02.2012 v sume 4.289,72 eur, splatnej dňa 11.03.2012, č. 11610957 zo dňa 16.02.2012 v sume 4.364,47 eur, splatnej dňa 15.03.2012, č. 11611671 zo dňa 28.02.2012 v sume 1.612,37 eur, splatnej dňa 27.03.2012, č. 11611672 zo dňa 28.02.2012 v sume 206,10 eur, splatnej dňa 27.03.2012, č. 11611912 zo dňa 05.03.2012 v sume 7.191,30 eur, splatnej dňa 02.04.2012, ktorý tovar prevzal v Prievidzi, za tovar v určených lehotách nezaplatil, pričom na opakované telefonické výzvy a na písomnú výzvu na úhradu resp. vrátenie tovaru nereagoval, poškodenému uhradil bankovým prevodom na dvakrát sumu spolu 10,- eur, zvyšný tovar do dnešného dňa nebol vrátený ani uhradený, čím spôsobil spoločnosti COTY Slovenská republika, s.r.o., so sídlom L. Dérera 18, Bratislava, IČO: 35738375, škodu vo výške 17.662,96 eur;

3. ako štatutárny zástupca spoločnosti MKM group s.r.o., IČO: 36 467 341, Košice, Letná 45, pod rôznymi identitami (pani Z., pán H.) si dňa 18.11.2009 z Prievidze objednal u dodávateľa SETA PLUS, s.r.o., IČO: 36 239 143, Piešťany, Námestie 1. mája 14, prevádzka O. č. XXX mrazené ryby - filety Pangasa, následne dňa 20.11.2009 uzavrel v mene spoločnosti MKM group, s.r.o. ako kupujúci kúpnu zmluvu so spoločnosťou SETA PLUS ako predávajúcim, na základe, ktorej mu bol dňa 20.11.2009, 25.11.2009 a 27.11.2009 dodaný tovar - filety A., tovar preberal, hoci vedel, že zaň nezaplatí, pričom za dodaný tovar mu boli vystavené faktúry č. 230/2009, č. 235/2009, č. 237 /2009, ktoré v lehote splatnosti nezaplatil, tovar predal tretej osobe a získané peniaze minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil poškodenej spoločnosti dodávateľa SETA PLUS, s. r. o., škodu vo výške 11.138,40 eura;

4. ako štatutárny zástupca spoločnosti Luberon, s.r.o., sídlo Bancíkovej I/A, Bratislava, IČO: 46 017 089 uzavrel dňa 24.11.2011 v mene uvedenej spoločnosti Rámcovú zmluvu so spoločnosťou HYZA, a.s., Topoľčany ako predávajúcim, na základe, ktorej v období od decembra 2011 do januára 2012 objednal v spoločnosti HYZA, a.s., Topoľčany potravinársky tovar - mrazený hydínový sortiment, ktorý mu bol priebežne dodávaný v období od 16.12.2011 do 20.01.2012 do Prievidze, pričom platby za tovar, ktorý mu bol dodaný v zmysle vystavených faktúr a dodacích listov č. 333 102 0 32 zo dňa 21.12.2011 na sumu 2.416,87 eura splatnej dňa 04.01.2012, č. 333 102 304 zo dňa 21.12.2011 na sumu 2.544,88 eura splatnej dňa 05.01.2012, č. 333 102 805 zo dňa 23.12.2011 na sumu 2.459,41 eura splatnej dňa 06.01.2012, č. 333 103 247 zo dňa 28.12.2011 na sumu 2.302,05 eura splatnej dňa 11.01.2012, č. 333 103 613 zo dňa 03.01.2012 na sumu 3.063,07 eura splatnej dňa 17.01.2012, č. 333 104 048 zo dňa 05.01.2012 na sumu 3.326,40 eura splatnej dňa 19.01.2012, č. 333 110 543 zo dňa 10.01.2012 na sumu 2.654,88 eura splatnej dňa 24.01.2012, č. 333 111 024 zo dňa 12.01.2012 na sumu 3.762, 96 eura splatnej dňa 26.01.2012, č. 333 111 575 zo dňa 16.01.2012 na sumu 3.364,76 eura splatnej dňa 30.01.2012, č. 333 112 189 zo dňa 18.01.2012 na sumu 3.920,82 eura splatnej dňa 01.02.2012, č. 333 112 370 zo dňa 19.01.2012 na sumu 3.724,35 eura splatnej dňa 02.02.2012, č. 333 113 137 zo dňa 25.01.2012 na sumu 3.743,68 eura splatnej dňa 08.02.2012, č. 333 113 412 zo dňa 26.01.2012 na sumu 2.588,76 eura splatnej dňa 09.02.2012 v lehote splatnosti neuhradil, dňa 11. 01. 2012 uhradil sumu 303,02 eura, hoci už v čase objednávaní a prevzatí tovaru vedel, že za objednaný tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti HYZA, a.s., čím na úkor poškodenej spoločnosti HYZA, a.s., Topoľčany so sídlom Odbojárov 2279/37, Topoľčany, IČO: 315 265 40 obohatil o 39.569,87 eura;

5. ako štatutárny zástupca spoločnosti Luberon, s.r.o., sídlo Bancíkovej 1/A, Bratislava, IČO: 46 017 089 si dňa 11.03.2012 z neznámeho miesta objednal od dodávateľa BRASSICA-PAP, s.r.o. Brzkov, Česká republika drogistický tovar, následne dňa 15.03.2012 uzavrel rámcovú kúpnu zmluvu so spoločnosťou BRASSICA-PAP, s.r.o., Brzkov, Česká republika ako predávajúcim, na základe ktorej ako štatutárny zástupca spoločnosti Luberon, s.r.o., Bratislava vylákal dňa 16.03.2012 drogistický tovar v zmysle vystavenej faktúry č. 201 203 97 zo dňa 13.03.2012 na sumu 4.867,- eur splatnej dňa 22.03.2012, dňa 20.03.2012 si objednal ďalší drogistický tovar v zmysle vystavenej faktúry č. 201 204 69 zo dňa 27. 03. 2012 na sumu 9.121,- eur splatnej dňa 31.03.2012, predmetný tovar bol po predložení fiktívneho dokladu po úhrade prvej vystavenej faktúry č. 201 203 97 zo dňa 13.03.2012 vydaný, pričom k úhrade uvedenej faktúry reálne nedošlo a teda už v čase objednávaní a prevzatí tovaru vedel, že za objednaný tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti BRASSICA-PAP, s.r.o., tovar do dnešného dňa nebol uhradený ani vrátený, čím sa na úkor poškodenej spoločnosti BRASSICA - PAP, s.r.o. so sídlom Brzkov 68, Česká republika, IČO: 609 122 27 obohatil o sumu vo výške 13.988,- eur;

uznáva sa za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

6. ako štatutárny zástupca spoločnosti MKM Group, s.r.o., sídlom Letná č. 45, Košice, IČO: 36 467 341, si dňa 14.03.2011 z neznámeho miesta objednal u dodávateľa HAME Slovakia, s.r.o., Stupava potravinársky tovar, následne dňa 14.03.2011 uzavrel v mene spoločnosti MKM Group, s.r.o. ako kupujúci kúpnu zmluvu so spoločnosťou HAME Slovakia, s.r.o., Stupava ako predávajúcim, na základe ktorej mu bol dňa 17.03.2011 spoločnosťou HAME Slovakia, s.r.o., Stupava dodaný potravinársky tovar do skladu v areáli priemyselného parku (REMIX) na Športovej ulici XXX v obci Sl.e, okres Prievidza v zmysle vystavenej faktúry č. 115 100 1911 a dodacieho listu zo dňa 17.03.2011 na sumu 2.676,96 eura splatnej dňa 24.03.2011, hoci už v čase objednávanía a prevzatia tovaru vedel, že za objednaný tovar nezaplatí a ani nebude schopný zaplatiť vzhľadom na množstvo exekúcií, veľké množstvo objednaného tovaru a krátku lehotu splatnosti a to nielen u poškodenej spoločnosti HAME Slovakia, s.r.o., platbu za tovar v čase splatnosti a ani na opakované výzvy predávajúceho neuhradil napriek tomu, že v kúpnej zmluve zo dňa 14.03.2011 sa zaviazal za dodaný tovar zaplatiť v lehote do 7 dní od zdaniteľného plnenia, čím predávajúceho poškodeného spoločnosť HAME Slovakia, s.r.o., sídlo Hlavná 44/A, Stupava, IČO: 313 910 79 uviedol do omylu a na jej úkor sa obohatil o sumu vo výške 2.676,96 eura.“

Za to bol uvedeným rozsudkom odsúdený podľa § 221 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 41 ods. 3, § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný, spoločný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený súhrnný trest zákazu podnikateľskej živnostenskej činnosti vo výmere 5 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona boli zároveň zrušené výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T 116/2015, zo dňa 13.8.2015, právoplatným dňa 3.9.2015, rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 183/2011, zo dňa 22.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To 115/2017, zo dňa 13.8.2018, právoplatným dňa 13.8.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť spoločnosti BRASSICA-PAP, s.r.o., so sídlom N. XX, Česká republika, IČO: 609 122 27, škodu vo výške 13 988 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola spoločnosť HAME Slovakia, s.r.o., Hlavná 44/ A, Stupava, IČO: 313 910 79 s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Do rozhodnutia o podanom odvolaní odvolací súd neobdržal zdôvodnenie obžalovaným podaného odvolania.

Verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednanie a rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaného, bolo podľa § 293 ods. 5 Tr. por. vykonané v neprítomnosti obžalovaného. Písomné upovedomenie o termíne verejného zasadnutia zo dňa 21.4.2021 bolo obžalovanému doručované poštou na adresu Prievidza, O. XXX/X, ktorú adresu obžalovaný podľa § 34 ods. 7 Tr. por. uviedol pri svojom prvom výsluchu dňa 18.6.2015 (č. l. 17) ako adresu na doručovanie. Vzhľadom na to, že obžalovanému doručované upovedomenia o termíne verejného zasadnutia sa vrátilo odvolaciemu súdu dňa 27.4.2021 nedoručené s poznámkou „adresát neznámy - odst'ahovaný“, odvolací súd uplatnil fikciu doručenia podľa § 66 ods. 4 Tr. por. dňom 27.4.2021, ktorá fikcia doručenia znamená u obžalovaného aj zachovanie lehoty päť pracovných dní na prípravu podľa § 292 ods. 4 Tr. por. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že o uvedenej fikcii doručenia bol obžalovaný poučovaný nielen v samotnom upovedomení o termíne verejného zasadnutia (č. l. 756), ale už aj pri svojom prvom výsluchu dňa 18.6.2015 (č. l. 19) spolu s poučením podľa § 34 ods. 5 Tr. por. účinného ku dňu vykonávaného výsluchu o svojej povinnosti bez meškania oznámiť zmenu adresy na doručovanie. S poukazom na uvedené a na to, že v riadne a včas doručenom uvedenom upovedomení obžalovaného o termíne verejného zasadnutia bol obžalovaný poučený aj o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti

podľa § 293 ods. 5 Tr. por., odvolací súd rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia, na ktorom došlo k vyhláseniu tohto uznesenia, v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania vecí nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb v procesnom postupe okresného súdu, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o správnosť a zákonnosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil chyby v neprospech obžalovaného, zakladajúce zákonné dôvody pre zrušenie výrokov napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 Tr. por.

V súvislosti s preskúmaním postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Zákonný rámec zdôvodnenia presvedčenia súdu založeného aj na správnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. obsahuje ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že zákonnou náležitosťou odôvodnenia rozsudku musí byť aj riadne odôvodnenie zistenia konkrétnych skutkových okolností prípadu, rozhodných z hľadiska aplikácie príslušných zákonných ustanovení. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní. Riadne odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu, zabezpečenie ktorého vyžaduje účinná realizácia základného práva každého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať aj na to, že povinnosť súdu dať odpovede na stranou nastolené rozhodné otázky, nezahŕňa povinnosť súdu dať odpovede na všetky, teda aj na nie rozhodné otázky, nastolené stranou, ani dať odpoveď, zodpovedajúcu predstavám strany konania.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku úvahy okresného súdu ohľadne ustálenia skutkového stavu veci vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, sú nasledovné:

„Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov pod bodom 4, 5, 6, ktoré boli predmetom podanej obžaloby v tejto trestnej veci. Trestná činnosť obžalovaného v súvislosti s týmito skutkami bola preukázaná výpoveďami zástupcov poškodených strán, svedkov, výpoveďou znalkyne PhDr. PaedDr. Z. na hlavnom pojednávaní, závermi jej znaleckých posudkov, ktoré sa nachádzajú v spise, vykonanými rekogníciami so svedkami S., T. v prípravnom konaní, taktiež oboznámenými listinnými dôkazmi, ktoré súvisia so skutkami 4, 5, 6 tohto rozsudku. Takými sú jednotlivé faktúry, dodacie listy, CMR doklady. Uvedené dôkazy tvoria ucelenú sústavu jednak priamych dôkazov, ale aj nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo, ale aj vo svojom súhrne obžalovaného usvedčili z toho, že sa dopustil skutkov pod bodom 4, 5, 6 tohto rozsudku. Obžalovaný síce na začiatku hlavného pojednávania uviedol, že sa cíti byť nevinný z uvedených skutkov, avšak na strane druhej vo výpovediach v prípravnom konaní nepoprel, že by tovar uvedený v bodoch 4, 5, 6 poškodenými spoločnosťami mu nebol dodaný. Podľa názoru súdu vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný už v čase, keď si objednával na faktúru v prípade jednotlivých skutkov tovar, nemal v úmysle za uvedený tovar zaplatiť. Svedčí o tom spôsob objednávania tovaru, ktorý bol na hlavnom pojednávaní obchodnými zástupcami poškodených spoločností popísaný. Obžalovaný úplne vedome si objednával v prípade prvých objednávok tovar v nízkej hodnote, tento tovar pri niekoľkých prvých objednávkach uhradil, následne si objednal na faktúru tovar vo vyššej sume a za tento už vedome poškodeným spoločnostiam úhradu nezaslal. Prípadne postupoval tak, že ešte pred tým ako bola splatná faktúra za predchádzajúci tovar objednal si ďalší tovar na faktúru, pričom následne žiadne faktúry neuhradil. Aj keď následne bol urgovaný zástupcami poškodených spoločností v súvislosti s úhradou uskutočnených dodávok, obžalovaný buď používal rôzne výhovorky, pre ktoré nemohol dodaný tovar uhradiť, prípadne prestal s uvedenými spoločnosťami komunikovať, hoci predtým komunikácia prebiehala buď formou mailu, alebo telefonicky. Spáchanie skutku pod bodom 4 tohto rozsudku je preukázané najmä výpoveďou svedka S. na hlavnom pojednávaní, jedná sa u obchodného zástupcu poškodenej strany v čase skutku. Tento síce uviedol, že za spoločnosť LUBERON ho oslovil svedok B., tento sprostredkoval dodávku tovaru pre obžalovaného, bolo to vysvetlené tým že obžalovaný nemá čas. Uviedol tiež, že nakoniec, keď obžalovaný, potom, čo uhradil prvé 3 faktúry v hotovosti, neuhradil ďalšie faktúry osobne jednal asi 2 krát s obžalovaným, tento prisľúbil uhradenie faktúr. Svedok S. v prípravnom konaní jednoznačne spoznal obžalovaného ako osobu, ktorá mu začiatkom roka 2012 prisľúbila uhradenie dlžnej sumy za dodaný tovar, spoznal tohto na 100 %. V prípade tohto skutku je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďami svedkov JUDr. N., C., B., V., Z.. Títo svedkovia majú síce charakter nepriamych svedkov, avšak výpovede týchto svedkov, spolu s výpoveďou svedka S. a oboznámenými listinnými dôkazmi, podľa názoru súdu obžalovaného usvedčujú zo spáchania skutku pod bodom 4 tohto rozsudku. V prípade skutku pod bodom 5 tohto rozsudku obžalovaného usvedčuje najmä výpoveď svedka T. z prípravného konania. Uvedený svedok bol v čase skutku konateľom spoločnosti BRASSICA-PAP, túto spoločnosť obžalovaný oslovil prostredníctvom mailu uviedol, že chce rozšíriť predmet podnikania o hygienické výrobky. Potvrdil, že potom čo mu bol dodaný tovar v hodnote 4.867 euro, ešte pred uhradením prvé objednávky si objednal ďalší tovar, na ich žiadosť dokladoval zaplatenie prvého tovaru dokladom z Tatra banky. Tento sa ukázal ako nepravý, žiadna úhrada od

obžalovaného neprišla, naopak obžalovaný opätovne objednal tovar tretíkrát, pričom objednávka tovaru sa zhodovala s druhou objednávkou. Na základe toho získali podozrenie, že sa jedná o podvodné konanie. Taktiež treba uviesť že svedok Fuit v prípravnom konaní pri konfrontácii označil obžalovaného ako osobu s, ktorou sa osobne stretol v marci 2012 v sídle ich spoločnosti. Nepriamo zo spáchania trestnej činnosti v prípade skutku pod bodom 5 je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďami svedkov G., O., títo svedkovia sa vyjadrovali k preprave tovaru z Čiech na Slovensko. Trestná činnosť obžalovaného v prípade skutku pod bodom 5 je taktiež preukázaná listinnými dôkazmi akými sú faktúry, objednávky, CMR listiny, ktoré preukazujú objednávku tovaru obžalovaným. V prípade skutku pod bodom 6 tohto rozsudku je trestná činnosť obžalovaného preukázaná najmä výpoveďou svedka B., ktorý pracoval v čase skutku v poškodenej spoločnosti ako obchodný manažér. Uviedol, že síce s obžalovaným osobne nekomunikoval, komunikácia prebiehala len formou mailu, mal síce snahu, keď obžalovaný požadoval ďalšieho objednávky tovaru s týmto jednáť, avšak obžalovaný sa už potom vyhýbal k stretnutiu, prestal odpovedať na maily, nakoniec bol deaktivovaný aj telefón prostredníctvom ktorého s obžalovaným komunikoval. Trestná činnosť obžalovaného v prípade tohto skutku je tiež nepriamo preukázaná výpoveďou svedka JUDr. A., právnika poškodenej spoločnosti, tento síce osobne nekomunikoval s obžalovaným, avšak keď nebola zaplatená faktúra podnikol v súvislosti s tým právne kroky. Nepriamo zo spáchania trestnej činnosti je obžalovaný v prípade tohto skutku usvedčovaný aj výpoveďou svedka S., tento prenajal spoločnosti obžalovaného, ktorý vystupoval ako konateľ uvedenej spoločnosti, priestory, v ktorých bol zložený tovar dodaný poškodenu stranou. Ďalšie dôkazy, ktoré usvedčujú v prípade skutku pod bodom 6 obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti sú listinné dôkazy, akými sú faktúra, objednávka, mailová komunikácia obžalovaného s poškodenu stranou. V súvislosti s konaním obžalovaného treba zdôrazniť subjektívnu stránku jeho konania (úmysel nezaplatiť za tovar), ktorý podľa názoru súdu vyplýva aj zo skutočnosti, že v prípade jednotlivých faktúr, v prípade všetkých faktúr bola to krátka lehota splatnosti týchto faktúr (do jedného mesiaca od prevzatia tovaru), ktorá podľa názoru súdu vylučuje možnosť splácať uvedené faktúry zo zisku z predaja dodaného tovaru. V prípade ak obžalovaný pristúpil na krátku lehotu splatnosti faktúr, muselo mu byť jasné, že v uvedenej dobe nemá možnosť získať finančné prostriedky, ktorými by dodaný tovar zaplatil. Tiež treba poukázať na tú skutočnosť, ktorá vyplýva z obsahu spisu že obžalovaný v uvedenom časovom období objednával aj iný tovar, za tento neplatil a musel si teda byť vedomý že za tovar, ktorý je uvedený v skutkoch pod bodom 4, 5, 6 tohto rozsudku, nebude schopný zaplatiť. Tohto si musel byť vedomý už v čase keď uvedený tovar, s krátkou lehotou splatnosti, objednával. Z uvedeného je možné ustáliť záver, že v prípade konania popísaného v bodoch 4, 5, 6 tohto rozsudku nešlo o zle odhadnutý podnikateľský zámer, ale o zámer. Obžalovaný si takýmto spôsobom pravidelne zabezpečoval tovar, ktorý predstavoval po speňažení jeho pravidelný príjem. Súd potom čo sa oboznámil so spisom Okresného súdu Prievidza č. 2T 183/2011, spisom Okresného súdu Zvolen č. 5T 116/2015 rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 3T 313/2012 zo dňa 25. 07. 2014, právoplatného dňa 12. 11. 2014; dospel k záveru že vzhľadom na dátumy kedy boli vznesené obvinenia obžalovanému v prípade jednotlivých skutkov, ktoré sú uvedené v jednotlivých rozhodnutiach, skutky pod bodom 4, 5 tohto rozsudku tvoria súčasť pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) písm. c) Trestného zákona, pričom ďalšími skutkami pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona sú skutky uvedené v bode 1, 2 rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 3T 313/2012 zo dňa 25.07.2014, právoplatný dňa 12.11. 2014 a skutok uvedený v časti II. rozsudku Krajského súdu Trenčín č. 23To 115/2017 zo dňa 13.08.2018, ktorý bol vyhlásený vo veci Okresného súdu Prievidza č. 2T 183/2011 zo dňa 22.03.2017. Skutok pod bodom 6 vykazuje znaky samostatného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona, vzhľadom na odstup času od spáchania ďalšej trestnej činnosti obžalovaným. Vzhľadom na túto skutočnosť súd podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 2 T 183/2011 zo dňa 22.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. 23To 115/2017 zo dňa 13.08. 2018 v časti, kde bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, tiež rozsudku Okresného súdu Prievidza č. 3T 313/2012 zo dňa 25.07.2014 právoplatným dňa 12.11.2014, kde bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ako aj ďalšie výroky, ktoré majú uvedených výrokov o vine svoj podklad. Súd potom obžalovaného uznal za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v bodoch 1 až 5 tohto rozsudku. Taktiež súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v bode 6 tohto rozsudku. Súd predtým ako vo veci rozhodol sa zaoberal aj návrhom obžalovaného na doplnenie dokazovania v zmysle jeho návrhu z 26.04.2019, kde tento žiadal o vypočutie bližšie nekonkretizovaného svedka, v súvislosti so skutkom pod bodom 4 tohto rozsudku. Podľa názoru súdu aj v prípade, že by sa podarilo

ustáliť totožnosť uvedeného svedka, tohto svedka vypočuť, táto skutočnosť by nemala žiaden vplyv na právne závery trestného konania a preto z týchto dôvodov bol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania zamietnutý.“

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že vyššie citované skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie, dal riadne odpovede na to, ako sa vypořiadal s obranou obžalovaného, prezentovanou v tomto trestnom stíhaní a v súlade s ustanovením § 272 ods. 3 Tr. por. vysvetlil, prečo nevyhovel návrhu obžalovaného na vykonanie (doplnenie) dokazovania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú argumentáciu oprel svoj záver o preukázaní spáchania skutkov, pre ktoré je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania presvedčili o vine obžalovaného zo spáchania skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočností, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a práva obžalovaného navrhovať dôkazy, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu právne posúdenie skutkov v procesnom význame v napadnutom rozsudku nevykazuje chyby v neprospech obžalovaného, test, uložený obžalovanému, je uložený v zákonom ustanovenej sadzbe pri dolnej hranici trestnej sadzby, výroky o náhrade škody zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania, z ktorého dôvodu odvolací súd nezistil chyby v neprospech obžalovaného v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) a f) Tr. por.

K vykonanému prieskumu napadnutého rozsudku však odvolací súd považuje za potrebné poukázať, že okresný súd v prospech obžalovaného opomenul podľa § 42 Tr. zák. prihliadať aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 24.1.2019, sp. zn. 2T/2/2017 (ustálená majetková škoda vo výške 96.370,82 eur), nachádzajúci sa v pripojenom spise Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/116/2015, ktorým bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu, ktoré pochybenie v prospech obžalovaného však už nemohol odvolací súd napraviť, keďže odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. skúmal správnosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie väd, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.